Lietas Nr. 11089011715
Lietas arhīva Nr. K29-0520-16/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016. gada 11. janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Dzērve,
piedaloties prokurorei A. Melliņai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. C/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas.
Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. C/, būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, lietoja narkotisko vielu, un proti:

/pers. C/, būdams 2014. gada 22. aprīlī saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46. panta pirmās daļas, par psihotropās vielas – naftoilindola grupas sintētisko kanabinoīdu lietošanu, kas konstatēts 2014. gada 12. februārī plkst. 22.34, /adrese/, un būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, 2014. gadā laika posmā no 20. līdz 23. novembrim neatļauti lietoja narkotisko vielu – hašišu (marihuānu), par ko aizturēts 2014. gada 23. novembrī plkst. 21.15, /adrese/.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais /pers. C/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotama valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzība pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā pieteikto lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, jo viņš kā persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko vielu. Apsūdzētā /pers. C/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurores viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. C/ pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas izdarīja krimināpārkāpumu.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. C/ personību, noskaidrots, ka viņš:

- uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi administratīvi sodīts (lietas 12., 66. lapa);
- agrāk sodīts (lietas 65.-66. lapa); pēdējās divas reizes ar:
- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2004. gada 12. oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 179. panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 1 (vienu) mēnesi (lietas 65. lapa);
- Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2004. gada 21. decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 1 (vienu) mēnesi; saskaņā ar Cēsu rajona tiesas 2006. gada 19. jūnija lēmumu atbrīvots pirms termiņa (lietas 65. lapa);
- VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav reģistrēts (lietas 56. lapa);
- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, pamatizglītība, apgādībā divi nepilngadīgi bērni, agrāk sodīts (sodāmība dzēsta), līdz apcietinājumam strādāja SIA /nosaukums/, dzīvoja /adrese/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas nav konstatēti.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ar noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā veselības kaitējums tiek nodarīts pašam. Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību. Ar narkotisko un psihotropo vielu apriti un lietošanu saistītie noziedzīgie nodarījumi būtiski apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās pilsoņu tiesības un intereses, par ko liecina gan narkotisko un psihotropo vielu

reibumā un ietekmē izdarīto noziegumu īpatsvars un šādu noziedzīgu nodarījumu skaita pieaugums, gan narkotisko un citu apreibinošo vielu izplatība, gan lietotāju un no šādām vielām atkarīgo personu skaita palielināšanās.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. C/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. un 35. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un ar narkotisko un psihotropo vielu apritē radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, viņa personību, vecumu un veselības stāvokli, materiālo un ģimenes stāvokli, atbildību mīkstinošo apstākli, to, ka atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti, nav ierosināti citi kriminālprocesi.

Tiesa atzīst, ka /pers. C/ sodāms pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas sankcijas robežās brīvības atņemšanas soda veidā. Tiesa atzīst, ka citus, alternatīvus soda veidus piemērot nav iespējams.

Tiesa uzskata, ka /pers. C/ ir sodāms ar reālu brīvības atņemšanu, ko paredz arī viņam inkriminētā panta sankcija. Tiesa uzskata, ka nav likumīga pamata piemērot apsūdzētajam Krimināllikuma 55. panta nosacījumus, tas ir, noteikt sodu nosacīti, jo tiesa negūst pārliecību, ka apsūdzētais vairs neizdarīs likumpārkāpumus. /pers. C/ secinājumus nav izdarījis, no tiesas izmeklēšanas izvairījās, tādējādi 2015. gada 8. decembrī izsludinās meklēšanā (lietas 83.-86. lapa).

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama apstākļos, kad apsūdzētais atzīst savu vainu.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses (sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā, lai nodrošinātu sprieduma izpildi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanas laikā ieskaitāma /pers. C/ atrašanās apcietinājumā šajā kriminālprocesā no 2015. gada 17. decembra līdz 2016. gada 11. janvārim.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520. pantu tiesa

n o s p r i e d a

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Soda izciešanu skaitīt no 2016. gada 11. janvāra.

Soda izciešanas laikā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku šajā kriminālprocesā no 2015. gada 17. decembra līdz 2016. gada 11. janvārim.

/pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem desmit dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A. Dzērve